ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM
KARAR

SİNAN DİLER BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : **2021/8412**
Karar Tarihi : **18/6/2026**

Başkan : Basri BAĞCI
Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Yıldız SEFERİNOĞLU
Metin KIRATLI
Raportör : Soner GÖÇER
Başvurucu : Sinan DİLER
Vekili : Av. Serdar BÖREKOĞLU

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, silahla yaralama olayına ilişkin etkili bir soruşturma yapılmaması nedeniyle yaşam hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 29/1/2021 tarihinde yapılmıştır. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

3. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

4. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen belgelere göre ilgili olaylar özetle şöyledir:

5. Başvurucu, müzisyen olarak çalıştığı restoranda 27/10/2013 günü iki şahıs arasında yaşanan silahlı çatışmada ağız kısmından ateşli silahla yaralanmıştır. Aynı çatışmada restoran sahibi Z.A. karın, H.C. ise göğüs kısmından yine ateşli silahla yaralanmış; H.C. kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetmiştir. Çatışmanın hemen sonrasında olay yerine intikal eden kolluk tarafından tanzim edilen olay tutanağına göre çatışma E.S.nin restoran sahibi Z.A.dan alacağına dair mesele nedeniyle yaşanmış ve olay sırasında E.S.nin arkadaşı olup alacak verecek meselesine aracılık eden H.C. ile restoran sahibi Z.A. ateşli silah kullanmıştır.

A. Olaya İlişkin Resen Yürütülen Soruşturma Süreci

6. Olaya ilişkin olarak Büyükçekmece Cumhuriyet Başsavcılığınca (Başsavcılık) resen soruşturma başlatılmıştır. Olay yeri inceleme ekibince olayda kullanıldığı değerlendirilen bir tabanca, şarjörler, içindeki mermiler ve olay yerindeki on üç boş kovan ile bir deforme mermi çekirdeği nüvesi muhafaza altına alınmış; restoranın güvenlik kamerası görüntülerini içerir cihaza el konulmuş, başvurucu ile birlikte H.C.nin ve Z.A.nın el svapları alınmıştır. Olay yerinde ele geçirilen Browning marka, T-235728 seri numaralı tabanca olayın yaşandığı işyeri ile komşu işyerinin arasındaki yeşillik alanda bir ağacın dibinde, deforme mermi çekirdeği nüvesi ise olayın yaşandığı işyerinin giriş kapısı merdivenlerinin önünde bulunmuştur.

7. Olayda yaralanıp hastaneye kaldırılan Z.A.nın ilk etapta ayrıntılı olarak beyanını almak mümkün olmamış ancak Z.A. söz konusu hastaneye giden kolluk personeline olayda kullandığını ifade ettiği ruhsatlı Browning marka, 245NV52803 seri numaralı silahı ve taşıma ruhsatını teslim etmiştir.

8. Kollukça olayın yaşandığı restoran ve civardaki işletmelerde çalışan kimselerin ifadelerine başvurulmuştur. F.A. bilgi sahibi sıfatıyla alınan beyanında olayın yaşandığı yerin çok yakınındaki bir restoranda kâhya olarak çalıştığını, tartışma sesleri üzerine olay yerine gittiğinde restoranın sahibi Z.A. ile H.C.nin tartıştığını gördüğünü, H.C.nin elinde bir tabanca olduğunu, kendisinin H.C.yi sakinleştirmeye çalıştığını ancak H.C.nin küfrederek elindeki silahı kendisine doğrultması üzerine yere yattığını, H.C.nin havaya bir el ateş açınca Z.A.nın restoranın içine kaçtığını ancak bir süre sonra tekrar çıkış kapısına geldiğini, bu sırada aynı restoranda müzisyen olarak çalışan başvurucunun da çıkış kapısında olduğunu ifade etmiştir. Adı geçen tanık, hemen akabinde H.C.nin ateş açtığını, muhtemelen başvurucunun bu anda yaralandığını, sonrasında H.C.nin Z.A.yı hedef alarak bir kez daha ateş etmesi üzerine Z.A.nın da yaralandığını, Z.A.nın bunun üzerine silahını çekerek H.C.ye doğru ateş ettiğini ve H.C.nin yaralanarak yere yığıldığını söylemiştir. Tanık, yerde yatan H.C.nin yanına gittiğini, H.C.nin *"Seni vuracağım."* diyerek silahına hamle yapınca kendisinin erken davranarak silahı aldığını ve orada bulunan bir ağacın altına koyduğunu, polis gelince de silahın yerini polise gösterdiğini ifade etmiştir (Tanığın beyanında geçen ve olay sonrasında H.C.nin elinden alarak bir ağacın altına koyduğunu ifade ettiği silahın olay yeri inceleme ekiplerince olay yerinde ele geçirilen Browning marka, T-235728 seri numaralı tabanca olduğu anlaşılmıştır.).

9. E.S. kollukça şüpheli sıfatıyla alınan beyanında Z.A.dan alacaklı olduğunu, ortak tanıdıkları olan H.C.nin aralarını bulmaya ve anlaşma sağlamaya çalıştığını, en sonunda Z.A.nın kendisine 35.000 TL ödemesi karşılığında anlaştıklarını, bu anlaşmaya H.C.nin aracılık ettiğini söylemiştir. E.S.ye göre 26/10/2013 günü akşam saatlerinde Z.A. kendisini aramış, H.C.nin restorana geldiğini ve bağırıp çağırarak parayı istediğini söylemiş, sonrasında ise kendisine küfrederek parayı vermeyeceğini beyan etmiştir. E.S. bir sonraki gün H.C. ile yüz yüze görüştüklerini, kendisinin H.C.ye restorana gitmemesini, Z.A.nın pazartesi parayı getireceğini söylediğini ileri sürmüştür. Aynı gün akşam saatlerinde yaşanan olayı sonraki sabah haberlerden öğrendiğini ifade eden E.S.; H.C.yi azmettirmediğini, alacağını alması konusunda onu yönlendirmediğini, H.C. kendisi adına hareket ederek alacağı istemiş veya tehditlerde bulunmuş ise bu konuda bilgisi olmadığını söylemiştir.

10. Restoran sahibi Z.A. Cumhuriyet savcısı tarafından alınan ifadesinde E.S.ye borcu olduğunu, esasen E.S. ile borç meselesi nedeniyle bir ihtilafları olmadığını ancak

H.C.nin olay tarihinden önce pek çok kez gelip E.S.nin alacağını ödemesini istediğini, 20.000 TL borcu kalmasına rağmen adı geçen şahsın önce 35.000 TL, daha sonra ise 150.000 TL talep ettiğini, kendisinin olaydan önce E.S.yi arayarak *"Pazartesi günü gel, borcunun tamamını vereceğim."* dediğini beyan etmiştir. Z.A.ya göre işlettiği restorana olay günü H.C. gelerek kendisini kapıya çağırmış, borcundan daha fazlasını talep etmiştir. Tartışma bir süre sonra itiş kakışa dönüşmüş, H.C. sinkaflı küfretmeye başlamıştır. H.C.yi sakinleştirmeye çalışmış ve ona gitmesini söyleyerek içeriye yönelmiştir. Z.A. tam bu sırada silahın mermisini ağza verme sesi duyduğunu ve arkasını döndüğünü, H.C.nin elinde silah olduğunu fark edince kendisinin üzerinde bulunan taşıma ruhsatlı tabancasını belinden çıkardığını, o anda H.C.nin ateş ettiğini ve kendisinin yaralandığını ileri sürmüştür. Z.A. yaralanması üzerine kendisini korumak için birkaç el ateş ettiğini, aldığı yaranın etkisiyle ateş ederken de düştüğünü, kendisi ateş ederken dahi H.C.nin üzerine gelmeye devam etmesi nedeniyle silahında bulunan tüm mermileri ateşlediğini söylemiştir. Z.A.ya ve huzurda bulunan müdafiine göre olayda meşru müdafaa hâli söz konusudur. Z.A. maktul H.C.yi kasten öldürdüğü iddiası ile 4/11/2013 günü tutuklanmış, 5/12/2013 günü ise meşru müdafaa hükümlerinin uygulanması ihtimaline binaen adli kontrol mukabili serbest bırakılmıştır.

11. Olaydan sonra kolluk personelince başvurucunun beyanı alınmak istenmiş, hastanede tedavisi devam eden başvurucunun konuşamaması nedeniyle şifahi ifadesi alınamamıştır. Kolluk personeli ile başvurucunun imzasının yer aldığı *"Müşteki-Mağdur İfade Tutanağı"* başlıklı belgeye göre kolluk personelince başvurucudan ifadesini yazılı olarak vermesi istenmiş; başvurucu, el yazısı ile ifadesini kaleme almıştır. Buna göre olayın yaşandığı restoranda müzisyen olarak çalıştığını ve aynı zamanda getirdiği müşteriler üzerinden komisyon aldığını beyan eden başvurucu, olay günü dışarıdan gelen bağrışmalar üzerine restoranın önüne çıktığını, tartışmayı gördüğünü, daha önce bir kez karşılaştığı adamın elinde silah olduğunu fark etmesi üzerine *"Ne yapıyorsunuz?"* dediğini, sonra ise kendisini kaybettiğini, kendisine isabet eden merminin kaza kurşunu olduğunu düşündüğünü, şikâyetçi olmadığını belirtmiştir.

12. Başvurucu, Başsavcılığa verdiği 13/2/2014 havale tarihli dilekçeyle kolluk tarafından hemen olayın akabinde ve olayın şoku altındayken alınan beyanında şikâyetçi olmadığını ifade etmiş ise de balistik raporlarından ve kamera kayıtlarından anlaşıldığı kadarıyla kendisine isabet eden merminin Z.A.nın silahından çıktığını ileri sürerek bu kişiden şikâyetçi olmuştur. Dilekçede başvurucu; olay anında kendisinin H.C.yi tuttuğu esnada Z.A.nın siper alarak silahını doğrulttuğunu, *"Dur, ateş etme!"* diye bağırdığı hâlde Z.A.nın silahını ateşlediğini ve ateşlediği bu ilk merminin kendisine isabet ettiğini ileri sürmüştür. Başvurucu, taraflardan hangisinin silahını önce çektiğini göremediğini ancak olayda ilk ateş edenin Z.A. olduğunu iddia etmiştir.

13. Başvurucu hakkında düzenlenen adli raporda yaralanma nedeniyle alt dudakta doku kaybı, ödem, dilde ve damakta yarılma ve parçalı kesi, içinde yabancı cisim, dudakta yaralanma, ön alt dişlerin sol tarafında kırılma tespit edildiği belirtilmiştir. Adli Tıp Şube Müdürlüğünün 18/2/2014 tarihli ön raporunda, kesin rapor tanzimi için kişi hakkında düzenlenen tüm tıbbi belgeler, tetkik raporları, tedavi evrakı ve epikrizin temini talep edilmiştir.

14. Olaya karışan şahısların ellerinden alınan svap numuneleri üzerinde yapılan inceleme neticesinde H.C.den alınan numunelerde atış artığına rastlanmış, Z.A. ve başvurucudan alınanlarda ise atış artığı tespit edilememiştir.

15. Ele geçirilen silahlar ile kovanlar ve mermi çekirdeği nüvesi üzerinde yapılan kriminal inceleme neticesinde 13 kovandan 7'sinin Z.A.nın kolluk personeline teslim ettiği Browning marka, 245NV52803 seri numaralı silahtan, kalan 6'sının ise tanık F.A.nın olay sonrasında H.C.nin elinden alarak bir ağacın altına koyduğunu ifade ettiği ve olay yeri inceleme ekibince olayın yaşandığı işyeri ile komşu işyerinin arasındaki yeşillik alanda bir ağacın dibinde bulunan Browning marka, T-235728 seri numaralı silahtan ateşlendiği tespit edilmiştir. Olay yerinde ele geçirilen mermi çekirdeği nüvesinin ise mukayeseli inceleme yapmaya uygun olmadığı mütalaa edilmiştir.

16. UYAP'tan yapılan inceleme neticesinde ve bireysel başvuru dosyası kapsamında, olay yeri inceleme ekibince muhafaza altına alınan ve olayın yaşandığı restoranın güvenlik kamerası görüntülerini içeren cihaza veya cihaz içindeki muhtemel görüntülere ilişkin olarak soruşturma aşamasında bir inceleme yapılıp yapılmadığına dair bilgiye ulaşılamamıştır.

17. Başsavcılıkça 26/6/2014 tarihinde, başvurucunun yaralanması bakımından maktul şüpheli H.C. hakkında ek kovuşturmaya yer olmadığına dair karar (ek takipsizlik) alınmıştır. Kararda, başvurucuyu yaralayan merminin H.C.nin silahından çıktığı ancak şüpheli öldüğü için soruşturmaya devam edilemeyeceği belirtilmiştir. Başvurucu, kendisini vuranın Z.A. olduğunu ileri sürerek karara itiraz etmiştir. İtiraz Bakırköy 5. Sulh Ceza Hâkimliğinin (Sulh Ceza Hâkimliği) 15/12/2014 tarihli kararıyla diğer şüpheli Z.A. hakkında her zaman ayrıca şikâyetçi olunabileceği, şüpheli H.C.nin ölmüş olması sebebiyle verilen ek takipsizlik kararının usul ve kanuna uygun olduğu gerekçesiyle reddedilmiştir. Karar, başvurucuya 16/2/2015 tarihinde tebliğ edilmiştir.

18. Başsavcılıkça H.C.nin ölümü ve Z.A.nın yaralanması bakımından düzenlenen fezleke sonrası Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının 3/12/2014 tarihli iddianamesi ile Z.A. ve E.S. hakkında kamu davası açılmıştır. İddianamede E.S.nin H.C.yi azmettirmesi nedeniyle kasten öldürmeye teşebbüs ve silahla yağmaya teşebbüs suçlarından, Z.A.nın ise H.C.yi meşru müdafaa altında kasten öldürme suçundan cezalandırılması talep edilmiştir. İddianameye göre Z.A.nın işlettiği restorana olay günü E.S.nin azmettirmesi ile giden H.C. sözlü tartışmanın ve itiş kakışın ardından Z.A.nın olay yerinden uzaklaştığı esnada silahıyla Z.A.ya doğru ateş etmiş, bunun üzerine Z.A. da ruhsatlı silahını eline almış, H.C.nin ateş etmeye devam etmesi ve kendisinin yaralanması nedeniyle silahla H.C.ye karşılık vermiş, H.C. ateş ederek üzerine geldiği için Z.A. ateş etmeyi sürdürmüştür. İddianamede H.C.ye on ateşli silah mermi çekirdeğinin ve iki kurşun nüve parçasının isabet ettiği, olay sırasında H.C. ve Z.A.nın kullandığı silahların yasak niteliğinde olduğu belirtilmiştir. İddianamede H.C. maktul, H.C.nin yakınları mağdur ve müşteki, Z.A. mağdur-şüpheli, E.S. ise şüpheli olarak gösterilmiştir. İddianamede başvurucuya taraf olarak yer verilmediği gibi olay anlatımında da yaralanmasına ya da olaydaki rolüne yer verilmemiştir.

19. Bakırköy 4. Ağır Ceza Mahkemesince (Mahkeme) iddianame kabul edilerek kovuşturma aşamasına geçilmiş ve 19/12/2014 tarihli tensip zaptı düzenlenmiştir. Tensip ile birlikte H.C.nin yakınları olan mağdur ve müştekiler ile vekillerine, ayrıca sanıklara ve müdafilerine davetiye çıkarılmasına karar verilmiştir. Tensip zaptında da başvurucuya mağdur, müşteki veya tanık olarak yer verilmemiştir.

20. İcra edilen ilk celsenin ardından başvurucunun diğer iki şahıs ile birlikte tanık sıfatıyla davetiyeyle celbine karar verilmiştir.

21. 8/7/2015 tarihinde icra edilen ikinci celsede başvurucu, tanık sıfatıyla dinlenmiştir. Başvurucu, olay sırasında tarafları ayırmak kastıyla H.C.yi tuttuğu esnada sütun arkasına siper alan Z.A.nın silahını H.C.ye ve kendisine çevirdiğini, *"Dur!"* diye bağırmasına rağmen Z.A.nın ateş açtığını ve olayda atılan bu ilk kurşunun kendisine isabet ettiğini söylemiştir. Soruşturma sırasında alınan ifadesini olayın şaşkınlığıyla verdiğini belirten başvurucu, yaralanması nedeniyle Z.A.dan şikâyetçi olduğunu ve davaya katılmak istediğini ifade etmiştir. Duruşmada hazır olan Z.A.nın müdafii başvurucunun soruşturma safhasında şikâyetçi olmadığını beyan ettiğini, kaldı ki beyanları ile olay anına ilişkin görüntülerin örtüşmediğini ileri sürerek katılma talebinin reddine karar verilmesini talep etmiştir. Mahkeme, başvurucunun suçtan zarar görmesi ihtimaline binaen davaya katılan sıfatı ile kabulüne, ayrıca başvurucu ile ilgili tedavi belgelerinin ve varsa raporunun gönderilmesi için ilgili hastaneye müzekkere yazılmasına karar vermiştir.

22. Devam eden celselerde sanıkların savunmaları ile ölen H.C.nin yakınları olan mağdur ve müştekilerin beyanları alınmış, soruşturma aşamasında dinlenen bir kısım tanık dinlenmiş, dosyadaki olay anına ilişkin görüntülerin bilirkişi marifetiyle çözümünün yaptırılmasına karar verilmiştir (UYAP'tan ve bireysel başvuru dosyası kapsamından görüntülere ilişkin bilirkişi raporuna ulaşılamamıştır.).

23. 31/3/2017 günü icra edilen celse sonunda Mahkemece duruşma savcısının tevsi tahkikat talebi kabul edilmiştir. Buna göre olayda başvurucunun da yaralandığı ve kendisini vuran silahı Z.A.nın ateşlediğini iddia ettiği ancak Z.A. hakkında açılmış bir kamu davası veya verilmiş bir kovuşturmaya yer olmadığına ilişkin karar bulunmadığı, bu itibarla Z.A.nın başvurucuya karşı açıklanan eylemi açısından iddianame düzenlenip düzenlenmeyeceği hususunda gereğinin takdiri için dosyanın Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine karar verilmiştir. Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığınca yetkisizlik ile Başsavcılığa gönderilen ihbar üzerine Başsavcılıkça başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında 25/4/2017 tarihinde soruşturma işlemlerine başlanmıştır (bahsi geçen soruşturma sürecine ilişkin izahatla ilgili olarak bir sonraki başlık için bkz. *"B. Mahkemenin İhbarı Üzerine Yürütülen Soruşturma Süreci"*).

24. 31/3/2017 günü icra edilen celsede hazır olmayan başvurucu veya vekili takip eden celselere de katılmamıştır. Devam eden celselerde Mahkeme esas olarak başvurucunun yaralanması olayı bakımından Z.A. hakkında başlatılan soruşturmanın akıbetini beklemiştir. Defaatle soruşturmanın devam ettiği bildirilmekle Mahkeme 15/11/2018 tarihinde icra edilen celsenin sonunda tevsi tahkikat talebi yoksa esas hakkındaki mütalaasını bildirmesi için dosyanın duruşma savcısına tevdiine karar vermiştir. Savcının mütalaası sonrası 24/4/2019 tarihinde icra edilen on ikinci celsenin sonunda Mahkeme, kararını açıklamıştır. Buna göre E.S.nin üzerine atılı suçlardan beraatine, Z.A.nın ise H.C.yi haksız tahrik altında kasten öldürmesi suçundan neticeten 12 yıl 6 ay hapis cezası ile mahkûmiyetine, ayrıca Z.A.nın başvurucuyu boğaz kısmından ateşli silahla yaralaması eylemi ile ilgili herhangi bir kamu davası açılmadığı anlaşıldığından hakkında suç duyurusunda bulunulmasına karar vermiştir.

25. Daha sonra açıklanan gerekçeli kararda oluş, Mahkemece şöyle kabul edilmiştir: Olay günü H.C., Z.A.nın işlettiği restorana gitmiş, Z.A. kapıya çıkmış, aralarında önce tartışma, sonra kavga yaşanmıştır. Z.A., H.C.ye E.S. ile aralarındaki borç ilişkisine karışmamasını söyleyerek H.C.nin gitmesini istemiştir. Bu sırada başvurucu, H.C.ye sarılarak onu tutmaktayken Z.A. sütun arkasına siper alıp silahını H.C. ile başvurucunun olduğu tarafa yöneltmiş, başvurucunun *"Dur!"* diye bağırmasına rağmen ateş etmiş ve ilk kurşun

başvurucuya isabet etmiştir. Ardından Z.A. ateş etmeye devam etmiştir. Gerekçeli kararda, Z.A.nın H.C.yi doğrudan hedef alması, H.C.ye on adet ateşli silah mermi çekirdeği ve iki adet kurşun nüve parçasının isabet etmesi, başvurucunun sütun arkasına siper alan Z.A.ya *"Dur!"* diye bağırmasına rağmen Z.A.nın ateş ettiği nazara alınarak meşru müdafaa koşullarının oluşmadığı ancak H.C.nin olay günü öncesinde defalarca Z.A.nın yanına giderek borcundan daha fazla ödeme yapmasını istemesi ve olay anında taraflar arasında önce tartışma, ardından silahlı çatışma yaşanması gözönüne alındığında haksız tahrik şartlarının oluştuğu kabul edilmiştir.

26. Karara karşı sanık Z.A. ile H.C.nin yakınları olan katılanlar ve Cumhuriyet savcısı -Z.A. lehine- istinaf talebinde bulunmuştur. İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 1. Ceza Dairesi (İstinaf Dairesi) dosya üzerinden yaptığı inceleme neticesinde 11/10/2019 tarihli kararı ile Z.A. yönünden olayda meşru müdafaa şartlarının oluştuğunu kabul ederek beraat kararı vermiştir. Karara karşı H.C.nin yakınları olan katılanlar ile Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısı temyiz kanun yoluna başvurmuştur.

27. Temyiz incelemesi sürerken başvurucu 29/1/2021 günü bireysel başvuruda bulunmuştur.

28. Yargıtay 1. Ceza Dairesi (Yargıtay Dairesi) 12/12/2022 tarihli kararıyla meşru savunma hükümlerinin sanık lehine uygulanmasına karar verilebilmesi için duruşma açılıp yapılan delil değerlendirmesi sonucunda yeniden hüküm kurulması gerektiği gerekçesiyle İstinaf Dairesinin hükmünün bozulmasına karar vermiştir.

29. Bozma sonrası bu kez duruşma açılarak yapılan istinaf incelemesi neticesinde İstinaf Dairesi 27/2/2023 tarihli kararıyla Z.A. yönünden olayda meşru müdafaa şartlarının oluştuğunu kabul ederek Z.A.nın beraatine hükmetmiştir. Kararda, olay anına ilişkin kamera görüntülerine göre H.C.nin ateş ederek Z.A.yı kovaladığı ve hayati tehlike geçirmesine neden olacak şekilde yaraladığı, bunun üzerine Z.A.nın silahını çekerek saldırıyı defetmek amacıyla ateş ettiği, bu ateş sonucu H.C.nin öldüğü kabul edilmiştir.

30. Karara karşı H.C.nin yakınları olan katılanlar temyiz kanun yoluna başvurmuşlar ise de temyiz talebi Yargıtay Dairesinin 11/7/2024 tarihli kararı ile esastan reddedilmiş ve bu suretle Z.A.nın H.C.ye yönelik öldürme eylemi yönünden verilen beraat kararı kesinleşmiştir.

B. Mahkemenin İhbarı Üzerine Yürütülen Soruşturma Süreci

31. Yukarıda belirtildiği üzere (bkz. § 23) H.C.nin ölümü ile Z.A.nın yaralanması bakımından Z.A. ve E.S. hakkında kasten öldürme, kasten öldürmeye ve silahla yağmaya teşebbüs etme suçlarından açılan kamu davasının yargılaması sırasında Mahkemece başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında açılmış bir kamu davası veya verilmiş bir kovuşturmaya yer olmadığına ilişkin karar olmadığı gerekçesiyle ihbarda bulunulması üzerine Başsavcılıkça başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında 25/4/2017 tarihinde soruşturma işlemlerine başlanmıştır.

32. Z.A.ya ulaşılamaması üzerine hakkında 11/7/2019 tarihinde ifadesinin alınmasına yönelik yakalama kararı çıkarılmıştır. 11/10/2019 günü alınan ifadesinde Z.A. olay sırasında H.C.nin kendisine ateş etmesi üzerine göbeğinden yaralanarak sütunun dibine

düştüğünü, ardından ruhsatlı silahını çıkararak H.C.ye ateş ettiğini, bu olayların meydana geldiği sırada başvurucunun H.C. ile kendisinin tam ortasında olduğunu, başvurucuya kasıtlı olarak ateş etmediğini, atılı suçlamayı kabul etmediğini söylemiştir.

33. Başsavcılıkça başvurucunun yaralanmasına dair kati rapor düzenlenmesi talep edilmiş; 21/11/2018, 3/5/2019, 20/5/2019, 9/12/2019, 22/3/2021 ve 30/9/2022 tarihli ön raporlarda kişiye ait bir kısım tıbbi belge ile grafinin temini ile kişinin muayene edilmek üzere hazır edilmesi istenmiştir. Nihayetinde Adli Tıp Kurumu 2. Adli Tıp İhtisas Kurulunun 27/2/2023 tarihli raporunda, gönderilen radyolojik görüntüleme CD'lerinin kırık olduğu ve değerlendirilemediği, görüntülemelerin temin edilip gönderilmesi hâlinde yeniden değerlendirilebileceği belirtilmiş; mevcut tıbbi belgelere göre başvurucunun yaralanmasının yaşamını tehlikeye sokmadığı, kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek ölçüde hafif nitelikte olmadığı, vücudundaki kemik kırıklarının hayat fonksiyonlarını ağır (5) derecede etkileyecek nitelikte olduğu, yara izinin yüzde sabit iz niteliğinde olduğu, alt kesici diş kayıpları ile bu bölgedeki kemik kaybının organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflaması niteliğinde olduğu mütalaa edilmiştir.

34. Yürütülen soruşturma sonucunda 14/3/2024 tarihli iddianame ile başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında kasten öldürmeye teşebbüs suçundan kamu davası açılmıştır. Mahkemede görülmekte olan kamu davasının 28/5/2024 tarihinde icra edilen ilk celsesinde başvurucunun beyanları alınarak katılan sıfatı ile davaya kabulüne karar verilmiştir.

35. Z.A. Mahkemece alınan savunmasında atılı suçlamayı kabul etmemiş, H.C. nin kendisine ateş açması ve yaralanması sonrası ateş ettiğini, başvurucunun bu sırada yaralandığını, başvurucunun H.C.nin açtığı ateşi engellemek için ya da salt o sırada olay yerinde bulunduğu için yaralanmış olabileceğini söylemiştir.

36. Yargılama sürecinde Adli Tıp Kurumundan başvurucunun yaralanmasına dair tekrar rapor istenmiş; gönderilen radyolojik görüntüleme CD'lerinin yine kırık olduğu ve değerlendirilemediği belirtilmiştir. Eksiklerin ikmali üzerine nihayetinde Adli Tıp Kurumu 2. İhtisas Kurulunun raporunda başvurucunun yaralanmasının yaşamını tehlikeye sokacak nitelikte olmadığı, kişi üzerindeki etkisinin basit tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olmadığı, vücudundaki kemik kırıklarının hayat fonksiyonlarını ağır (5) derecede etkileyecek nitelikte olduğu, yüz sınırları içinde tespit edilen yara izinin sabit iz niteliğinde olduğu, yaralanmasının organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflaması niteliğinde olduğu mütalaa edilmiştir.

37. Yargılama neticesinde Mahkemece 24/6/2025 tarihinde sanık Z.A.nın olası kasıtla kasten yaralama suçundan neticeten 4 yıl 5 ay 10 gün hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar verilmiştir. Temel ceza birden fazla nitelikli hâlin mevcut olması ve sanığın kasta dayalı kusuru ile meydana gelen zararın ağırlığı gözönünde bulundurularak teşdiden 2 yıl olarak belirlenmiş, temel cezada eylemin silahla gerçekleştirilmiş olması, kemik kırığı ile organlardan birinin işlevinin sürekli zayıflamasına ve yüzde sabit ize yol açması nedeniyle sırasıyla 1/2, 1/3 ve 1 kat oranında artırım yapılmış; eylemin olası kasıt ile işlenmesi sebebiyle cezada takdiren 1/3 oranında indirim yapılmış, nihayetinde sanığın fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki davranışları ile sanığa verilen cezanın geleceği üzerindeki etkisi, dosya ve duruşma zabıtlarına yansıyan olumsuz davranışının bulunmaması nazara alınarak takdiren 1/6 oranında indirim uygulanması suretiyle netice cezaya ulaşılmıştır.

38. Mahkemenin daha sonra açıkladığı gerekçeli kararda olay günü H.C. ile sanık Z.A. arasında tartışma başladığı ve tartışmanın itiş kakışa dönüştüğü, başvurucunun olay mahalline giderek tarafları ayırmak istediği, akabinde silahını çeken Z.A.nın bahçe kapısına doğru kaçmaya başladığı, başvurucunun ise Z.A.nın arkasından koşan H.C.yi yakalayarak onu engellemeye çalıştığı, bu sırada Z.A.nın kapıyı siper alarak silahını doğrulttuğu ve birbiriyle temas hâlinde olan H.C. ve başvurucunun bulunduğu yere doğru ateş ettiği, ilk merminin başvurucunun ağız ve boğaz bölgesine isabet ettiği, devam eden olayın sonucunda H.C.nin öldüğü kabul edilmiştir. Mahkemeye göre her ne kadar sanık Z.A. hakkında öldürmeye teşebbüs ettiğinden bahisle cezalandırılması istemiyle kamu davası açılmış ise de sanık ile başvurucu arasında herhangi bir husumet bulunmamaktadır. Olay sırasında başvurucu, sanık Z.A. ile H.C. arasındaki tartışma ve arbedeyi engelleme çabasındayken sanık Z.A., olay anında silahlı olan ve olay sürecinde silahını kullanan H.C.ye yönelik olarak onu vurma kastıyla hareket etmiştir. Z.A. bu esnada H.C.ye engel olmaya çalışan ve bu nedenle H.C.nin yanında olan olayla ilgisi bulunmayan başvurucunun da isabet alabileceğini öngörmesine ve onun yaralanması veya ölmesini istememesine rağmen açtığı ilk ateş ile başvurucunun yaralanmasına neden olmuştur. Z.A. olası kasıt ile hareket etmiştir. Z.A.nın başvurucuya yönelik eylemi, olası kasıt ile yaralama suçu kapsamında kalmaktadır.

39. Karara karşı o yer Cumhuriyet savcısı, başvurucu ve sanık Z.A. istinaf kanun yoluna başvurmuş; İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 30. Ceza Dairesi 20/5/2026 tarihli kesin kararı ile birden fazla nitelikli hâlin bulunması nedeniyle temel cezada alt sınırdan uzaklaşılmışken bir de kemik kınığı gerekçe gösterilerek bir kat artırım uygulanması suretiyle fazla ceza tayin edildiği gerekçesiyle netice cezayı 3 yıl 4 ay hapis olarak belirlemiştir.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

40. Anayasa Mahkemesinin 18/6/2026 tarihinde yaptığı toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

41. Başvurucu; Z.A. tarafından ateşli silahla yaralanmasına rağmen etkili bir soruşturma yürütülmediğini ve uzun bir süre geçmesine karşın şüpheli hakkında soruşturma yapılarak kamu davası açılmadığını, makul sürede yargılanma hakkı ile maddi ve manevi varlığın korunması ve geliştirilmesi hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvurucu, yaralanmasının hemen akabinde hastane ortamında henüz konuşamazken alınan yazılı beyanında kendisini kimin vurduğunu bilmediği için şikâyetçi olmamış ise de sonrasında soruşturma dosyasına verdiği dilekçeler ile yaralanmasına ilişkin olarak H.C. ye dair verilen ek takipsizlik kararına itiraz dilekçesinde Z.A. hakkında H.C.nin kasten öldürülmesi suçundan açılan kamu davasında kendisini vuran Z.A.dan defalarca şikâyetçi olduğunu dile getirmesine rağmen işlem yapılmadığını, en son Z.A. hakkındaki kamu davasında kendisinin yaralanması yönünden adı geçene ilişkin suç duyurusunda bulunulmasına karar verilmiş ise de hâlen soruşturma yapılmadığını iddia etmiştir.

B. Değerlendirme

1. Uygulanabilirlik ve İncelemenin Kapsamı Yönünden

42. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder.

Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihadı uyarınca ölüm gerçekleşmese dahi bazı hâllerde başvurunun yaşam hakkı çerçevesinde incelenebilmesi mümkündür (*Mehmet Karadağ* [2. B.], B. No: 2013/2030, 26/6/2014, § 20) ve bu hâllerde başvurunun yaşam hakkı kapsamında incelenip incelenmeyeceğinin tespitinde diğer faktörlerle birlikte kişiye karşı kullanılan gücün derecesi ve türü de değerlendirilir (*Mustafa Çelik ve Siyahmet Şeran* [2. B.], B. No: 2014/7227, 12/1/2017, § 69). Başvuru konusu olayda başvurucunun ateşli silah ile yaralanması, isabet nahiyesi ve yaralanmasının boyutu birlikte dikkate alındığında yaşam hakkının uygulanabilir olduğu anlaşılmıştır. Başvurucu, ateşli silah ile yaralanmasına rağmen etkili bir soruşturma yürütülmediğinden yakınmaktadır. Başvurunun yaşam hakkının usul boyutu kapsamında incelenmesi gerekmektedir.

43. Anayasa'nın *"Devletin temel amaç ve görevleri"* başlıklı 5. maddesi şöyledir:

> *"Devletin temel amaç ve görevleri, ... kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır."*

44. Anayasa'nın *"Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı"* başlıklı 17. maddesinin birinci fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

> *"Herkes, yaşama ... hakkına sahiptir."*

2. Kabul Edilebilirlik Yönünden

45. Başvurucu, ateşli silah ile yaralanmasına rağmen etkili bir soruşturma yürütülmediğinden yakınmış; yargı sürecinin sonuçlanmasını beklemeden başvuru yapmıştır. Böyle olmakla birlikte bireysel başvuru sonrası, başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında kasten öldürmeye teşebbüs suçundan kamu davası açılmış, Z.A.nın olası kast ile yaralama suçundan mahkûmiyetine karar verilmiş ve karar kesinleşmiştir.

46. Başvuru açıkça dayanaktan yoksun olmadığı gibi kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek bir neden de bulunmamaktadır.

3. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

47. Yaşam hakkı kapsamındaki pozitif yükümlülükleri kapsamında devlet, yaşam hakkını korumak için oluşturulan yasal ve idari çerçevenin gereği gibi uygulanmasını ve bu hakka yönelik ihlallerin durdurulup cezalandırılmasını sağlayacak etkili bir yargısal sistem kurmakla da yükümlüdür. Bu usul yükümlülüğü şüpheli her ölüm olayının sorumlularının belirlenmesini ve gerekiyorsa cezalandırılmasını sağlayabilecek etkili bir soruşturma yürütülmesini gerektirir (*Fatma Akın ve Mehmet Eren* [GK], B. No: 2017/26636, 10/11/2021, § 97).

48. Ölüme kasten neden olunması veya ölümün saldırı sonucu meydana gelmesi hâlinde etkili yargısal sistem kurma yükümlülüğü ölüm olayı hakkında ceza soruşturması yürütülmesini gerektirir (*Asya Göres ve diğerleri* [GK], B. No: 2018/15851, 1/12/2022, § 74). Bu tür soruşturmanın Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği şekilde etkili olduğunun kabul

edilebilmesi için soruşturma makamlarının resen harekete geçerek ölüm olayını aydınlatabilecek ve sorumluların belirlenmesini sağlayabilecek bütün delilleri tespit etmesi, soruşturmanın makul bir özen ve süratle yürütülmesi, soruşturmanın veya sonuçlarının gerektiği ölçüde kamu denetimine açık olması ve meşru menfaatlerini korumak için ölen kişinin yakınlarının soruşturma sürecine gerekli olduğu ölçüde katılabilmesi gerekir (*Salih Akkuş* [1. B.], B. No: 2012/1017, 18/9/2013, § 30; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 99). Bununla birlikte etkili soruşturma yürütme, bir sonuç yükümlülüğü değil uygun araçların kullanılması yükümlülüğüdür. Anayasa'nın 17. maddesi başvuruculara üçüncü kişileri bir suç nedeniyle yargılatma ya da cezalandırma hakkı vermediği gibi devlete tüm yargılamaları mahkûmiyetle sonuçlandırma ödevi de yüklemez (*Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 98).

49. Olası cezai sorumluluğun tespiti için yürütülen soruşturma sonrasında kovuşturma evresine geçilmiş ise bu aşama da Anayasa'nın 17. maddesinin gereklerine cevap verebilecek nitelikte olmalıdır (*Filiz Aka* [1. B.], B. No: 2013/8365, 10/6/2015, § 30; *Fatma Akın ve Mehmet Eren*, § 100).

b. İlkelerin Olaya Uygulanması

50. Başvurucu, müzisyen olarak çalıştığı restoranda 27/10/2013 tarihinde H.C. ve Z.A. arasında yaşanan silahlı çatışmada ağız bölgesinden ateşli silahla yaralanmıştır. Başvurucunun yaralanmasının -meydana gelen kemik kırıkları dolayısıyla- hayat fonksiyonlarını ağır derecede etkileyecek nitelikte olduğu, ayrıca -diş ve kemik kayıpları nedeniyle- organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflaması niteliğinde olduğu, dahası yara izinin yüzde sabit iz oluşturduğu anlaşılmaktadır.

51. Olay üzerine resen başlatılan soruşturma sırasında başvurucu kendisine isabet eden merminin Z.A.nın silahından çıktığını, bu durumun olay anına ilişkin kamera kayıtlarının incelenmesiyle anlaşılabileceğini ileri sürmesine rağmen Başsavcılıkça başvurucunun yaralanmasıyla ilgili olarak başvurucuyu yaralayan merminin H.C.nin silahından çıktığı ancak şüphelinin ölmesi nedeniyle soruşturmaya devam edilemeyeceği gerekçesiyle takipsizlik kararı verilmiştir. Başvurucunun karara yaptığı itiraz ise Sulh Ceza Hâkimliğince reddedilmiştir. UYAP'tan yapılan inceleme neticesinde ve bireysel başvuru dosyası kapsamında -olay yeri inceleme ekibince muhafaza altına alınan- olayın yaşandığı restoranın güvenlik kamerası görüntülerini içerir cihaz veya cihaz içindeki muhtemel görüntülere ilişkin olarak soruşturma aşamasında inceleme yapıldığına dair bir bilgiye ulaşılamamıştır.

52. Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığının aynı olaya ilişkin olarak H.C.nin ölümü bakımından düzenlenen iddianame ile Z.A. ve H.C.yi azmettirdiği iddiası ile E.S. hakkında kamu davası açılmıştır. İddianamede, başvurucuya taraf olarak yer verilmediği gibi olay anlatımında da yaralanmasına ya da olaydaki rolüne yer verilmemiştir.

53. Bahsi geçen kamu davasında tanık sıfatıyla dinlenen başvurucu; tarafları ayırmak kastıyla H.C.yi tuttuğu esnada sütun arkasına siper almış olan Z.A.nın silahını H.C.ye ve kendisine doğru tevcih ettiğini, kendisinin *"Dur!"* diye bağırmasına rağmen Z.A.nın ateş açtığını ve olayda atılan bu ilk kurşunun kendisine isabet ettiğini ileri sürmüştür. Devam eden yargılama sürecinde dosyadaki olay anına ilişkin görüntülerin bilirkişi marifetiyle çözümünün yaptırılmasına karar verilmiştir (UYAP'tan ve bireysel başvuru dosyası kapsamından görüntülere ilişkin bilirkişi raporuna ulaşılamamıştır.). Mahkemece

31/3/2017 günü icra edilen celsenin sonunda, başvurucu kendisini vuran silahı Z.A.nın ateşlediğini iddia etmesine rağmen Z.A. hakkında açılmış bir kamu davası veya verilmiş bir kovuşturmaya yer olmadığına ilişkin karar bulunmadığı gerekçesiyle gereğinin takdiri için ihbarda bulunulmasına karar verilmiştir. Bunun üzerine Başsavcılıkça başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında 25/4/2017 tarihinde soruşturma işlemlerine başlanmıştır.

54. Devam eden kamu davasında Z.A. hakkında başlatılan soruşturmanın bir süre akıbeti beklenmiş, defaatle soruşturmanın devam ettiği bildirilmekle Mahkeme 24/4/2019 tarihinde kararını açıklamıştır. Mahkemenin ihbarı üzerine başlatılan soruşturmada ise 14/3/2024 tarihli iddianame ile başvurucunun yaralanması yönünden Z.A. hakkında kasten öldürmeye teşebbüs suçundan kamu davası açılmış olup yargılama İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 30. Ceza Dairesinin 20/5/2026 tarihli kararı ile nihayete ermiştir.

55. Olaya ilişkin yürütülen soruşturma sürecinde başvurucu, kendisine isabet eden merminin Z.A.nın silahından çıktığını, bu durumun olay anına yönelik kamera kayıtlarının incelenmesiyle anlaşılabileceğini ileri sürmüştür. Soruşturma sürecinde, olayın yaşandığı restoranın güvenlik kamerası görüntülerinin incelendiğine dair bir kayda ulaşılamamıştır. Başvurucu; olaya ilişkin diğer suçlar yönünden yapılan kovuşturma sürecinde, kendisine isabet eden merminin Z.A.nın silahından çıktığını defalarca yinelemesine, en nihayetinde Mahkemece 31/3/2017 günü icra edilen celsenin sonunda başvurucunun yaralanması bakımından sanık Z.A. hakkında Başsavcılığa ihbarda bulunulmasına rağmen ancak 14/3/2024 tarihinde Z.A. hakkında kamu davası açılabilmiş ve yargılama 20/5/2026 tarihinde nihayete ermiştir.

56. Olayların daha sağlıklı şekilde aydınlatılabilmesi, kişilerin hukukun üstünlüğüne olan bağlılığını sürdürmesi ve hukuka aykırı eylemlere hoşgörü gösterildiği ya da kayıtsız kalındığı görünümü verilmesinin engellenmesi adına mahkemeler kovuşturmaları makul bir süratle yürütmelidir (*Filiz Aka*, § 29). Bu gereklilik yaşanan gecikmelerin yargılamaların etkililiği üzerinde bir etki yaratıp yaratmadığı meselesinden tamamen ayrıdır. Bu sebeple kovuşturmada yaşanan aşırı gecikme tek başına yargılamanın etkisizliğine neden olabilir (*Aysel Gezer ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2021/9961, 2/11/2023, § 142). Bu noktada etkili soruşturma yükümlülüğünün bir sonuç değil süreç yükümlülüğü olduğu, Anayasa'nın 17. maddesinin devlete tüm şüpheliler hakkında kamu davası açılması ya da tüm yargılamaları mahkûmiyetle sonuçlandırması ödevi yüklemediği, yine bireysel başvuruya konu edilen yargısal süreçte şüpheli ya da sanık sıfatını taşıyan kişilerin suçlu veya suçsuz olduğuna karar vermenin Anayasa Mahkemesinin görevi olmadığı, Anayasa Mahkemesinin yaşam hakkıyla ilgili başvurularda incelediği hususun devletin Anayasa'nın 17. maddesi kapsamındaki sorumluluğu olduğu unutulmamalıdır (benzer yönde bir yaklaşım için bkz. *Cezmi Demir ve diğerleri* [1. B.], B. No: 2013/293, 17/7/2014, §§ 76, 96; *Umut Tamaç* [2. B.], B. No: 2014/13514, 18/7/2018, § 98; *Aysel Gezer ve diğerleri*, § 147).

57. Netice itibarıyla başvuruya konu yargılama sürecinde fail tespit edilmiş ve cezalandırılmış olsa da fail hakkında olayın üzerinden on yılı aşkın bir süre geçtikten sonra kamu davası açılabilmiş ve yargılama neredeyse on üç yıl sürmüştür. Bu sebeple yargılama sürecinde yaşanan aşırı gecikmeler (bkz. § 55) ve yargılama süresinin uzunluğu nedeniyle başvuruya konu yargısal sürecin Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği şekilde etkili olmadığı sonucuna varılmıştır.

58. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının usul boyutunun ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

V. GİDERİM

59. Başvurucu, ihlalin tespiti ile 400.000 TL maddi ve 200.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

60. İhlal gerekçesi dikkate alındığında, ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmamaktadır.

61. Öte yandan ihlalin niteliği dikkate alınarak başvurucuya talebine bağlı kalınarak net 200.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir. Başvurucunun uğradığını iddia ettiği maddi zarar ile tespit edilen ihlal arasındaki illiyet bağını ortaya koyamadığı görüldüğünden maddi tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Yaşam hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşam hakkının usul boyutunun İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Başvurucuya net 200.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

D. 487,60 TL harç ve 40.000 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 40.487,60 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

E. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Bakırköy 4. Ağır Ceza Mahkemesine (E.2024/186, K.2025/277) ve Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 18/6/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.